

go Urzędu Jakości i Miar oraz z innymi organami kontroli i inspekcji oraz organami ścigania przestępstw.

§ 6. 1. Przy wojewódzkich delegaturach Inspekcji ustanawiani są rzeczoznawcy z dziedziny techniki obrotu, towaroznawstwa i technologii oraz zaprzysiężeni próbobiorcy w dziedzinach należących do zakresu działania Inspekcji.

2. Wojewódzkie delegatury Inspekcji prowadzą laboratoria kontrolno-analityczne, których zadaniem jest badanie jakości towarów.

§ 7. Regulamin organizacyjny Głównego Inspektoratu Inspekcji ustala Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu, a regulaminy organizacyjne wojewódzkich delegatur Inspekcji — Główny Inspektor.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 8 sierpnia 1970 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: S. Gucwa

161

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 30 lipca 1970 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania przy wykonywaniu kontroli i orzekaniu o jakości towarów przez organy Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych.

Na podstawie art. 8 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz. U. Nr 16, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakresie właściwości Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, zwanej w dalszej treści rozporządzenia „Inspekcją”, określonej w ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o Państwowej Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz. U. Nr 16, poz. 137), zwanej w dalszej treści rozporządzenia „ustawą”, kontrolę przeprowadzają upoważnieni pracownicy Głównego Inspektoratu oraz wojewódzkich delegatur Inspekcji.

2. Badanie i orzekanie o jakości towarów należy do organów Inspekcji oraz działających przy tych organach rzeczoznawców.

Rozdział 1.

Szczegółowe zasady i tryb postępowania przy wykonywaniu kontroli.

§ 2. 1. Upoważnieni pracownicy organów Inspekcji, zwani w dalszej treści rozporządzenia „inspektorami”, dokonują kontroli na podstawie zleceń kierowników organów Inspekcji oraz legitymacji służbowych. Wzór zlecenia kontroli ustala Główny Inspektor Inspekcji.

2. Główny Inspektor Inspekcji i jego zastępcy, wojewódzcy inspektorzy i ich zastępcy, naczelnicy i kierownicy wydziałów oraz kierownicy laboratoriów Inspekcji przeprowadzają kontrole na podstawie legitymacji służbowej.

3. W wypadkach wymagających niezwłocznej interwencji, gdy opóźnienie przeprowadzenia kontroli może ujemnie wpłynąć na jej wynik, inspektor przeprowadza kontrolę za okazaniem legitymacji służbowej. Inspektor zobowiązany jest wówczas zawiadomić niezwłocznie właściwy organ Inspekcji o podjęciu kontroli.

§ 3. 1. Inspektor upoważniony jest do:

- 1) kontroli dokumentów i ksiąg,
- 2) żądania ustnych i pisemnych wyjaśnień,
- 3) dokonywania oględzin pomieszczeń, miejsca i rzeczy,
- 4) pobierania prób towarów,
- 5) sprawdzania tożsamości osób w związku z przeprowadzaną kontrolą,

- 6) wydawania zarządzeń doraźnych w razie stwierdzenia nadużyć albo bezpośrednio grożącej poważnej szkody,
- 7) zarządzenia w uzasadnionych wypadkach przeprowadzenia inwentaryzacji, na podstawie upoważnienia przez organ Inspekcji,
- 8) zabezpieczenia dowodów i towarów,
- 9) żądania wyjaśnień od jednostek nadrzędnych nad kontrolowanymi jednostkami.

2. Jeżeli w związku z przeprowadzoną kontrolą zachodzi konieczność zebrania uzupełniających danych, organy Inspekcji uprawnione są do zasięgnięcia informacji w innych przedsiębiorstwach, zakładach i urzędach.

3. Inspektor uprawniony jest do wstępu i poruszania się na terenie jednostki kontrolowanej na podstawie legitymacji służbowej oraz zlecenia kontroli, a w wypadku określonym w § 2 ust. 3 wyłącznie na podstawie legitymacji służbowej — bez potrzeby uzyskiwania przepustki, jeśli szczególne przepisy nie stanowią inaczej.

4. Inspektor nie podlega rewizji osobistej, przewidzianej w wewnętrznych regulaminach kontrolowanych jednostek.

5. Inspektor obowiązany jest przestrzegać przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, obowiązujących w jednostce kontrolowanej oraz przepisów przeciwpożarowych.

6. Przy przeprowadzaniu kontroli transportu towarów organy Inspekcji obowiązane są stosować się do przepisów regulujących zasady i tryb dokonywania przewozu danym środkiem transportu.

§ 4. 1. Kontrola powinna być dokonana w dniach i godzinach pracy obowiązujących w jednostce kontrolowanej, w sposób możliwie nie zakłócający działalności tej jednostki.

2. W razie konieczności kontrolę można przeprowadzić w innych godzinach, jak również w dni ustawowo wolne od pracy.

§ 5. Kierownik kontrolowanej jednostki obowiązany jest wydać niezbędne zarządzenia dla zapewnienia warunków umożliwiających przeprowadzenie kontroli oraz zlecić dostarczenie inspektorom potrzebnych materiałów i dokumentów.

§ 6. 1. Przeprowadzenie kontroli powinno odbywać się w miarę możliwości w obecności kierownika kontrolowanej jednostki, a w razie nieobecności kierownika — w obecności

ści jego zastępcy lub innej osoby upoważnionej do zastępowania kierownika.

2. W razie nieobecności osób, o których mowa w ust. 1, kontrolę przeprowadza się w obecności innego pracownika tej jednostki.

§ 7. Inspektor może w razie potrzeby sporządzać odpisy lub wyciągi z dokumentów i ksiąg oraz żądać poświadczenia ich zgodności z oryginałem przez kontrolowaną jednostkę.

§ 8. 1. Dokumenty, towary i inne przedmioty podlegające kontroli oraz pomieszczenia, w których dokonuje się czynności kontrolnych, mogą być zabezpieczone, jeśli jest to niezbędne dla dokonania kontroli.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy towarów szybko psujących się lub ulegających szybkim zmianom biochemicznym.

§ 9. 1. Zabezpieczenie dokumentów i innych przedmiotów, z wyjątkiem towarów oraz pomieszczeń, może trwać przez czas niezbędny do wykonania czynności mających na celu ustalenie i wyjaśnienie okoliczności sprawy będącej przedmiotem kontroli.

2. Inspektor może zabezpieczyć towar, którego jakość nie odpowiada wymaganiom obowiązujących norm lub przepisów, w celu zapobieżenia wprowadzeniu go do obrotu lub sprzedaży, jeżeli to jest konieczne ze względu na interes społeczny.

3. Zabezpieczenie towaru powinno być dokonywane w miarę możliwości na czas pozwalający na dostawę towaru w terminach ustalonych w umowach lub obowiązujących przepisach oraz na jego sprzedaż w okresie gwarancji albo przydatności do spożycia.

4. Zabezpieczenie powinno być niezwłocznie uchylone, jeżeli towar zostanie przeklasyfikowany, przeceniony, doprowadzony do właściwej jakości albo wyłączony z obrotu jako nieprzydatny.

5. Odpisy zabezpieczonych dokumentów mogą być sporządzane przez pracownika jednostki, do której te dokumenty należą, w obecności przedstawiciela organu Inspekcji.

§ 10. 1. Zabezpieczenie dokumentów i innych przedmiotów, z wyjątkiem towarów, następuje:

- 1) przez oddanie na przechowanie jednostce kontrolowanej w oddzielnym i opieczętowanym schowku lub pomieszczeniu albo
- 2) przez opieczętowanie i oddanie za pokwitowaniem na przechowanie kierownikowi lub innemu pracownikowi jednostki kontrolowanej, albo
- 3) przez zabranie za pokwitowaniem do przechowania przez organ Inspekcji.

2. Zabezpieczenie towaru polega na oddaniu go pod nadzór odpowiedzialny kierownikowi lub innemu pracownikowi kontrolowanej jednostki z zakazem wprowadzania towarów do produkcji lub obrotu.

3. Zabezpieczenie pomieszczeń następuje przez ich zamknięcie i opieczętowanie lub zaplombowanie.

§ 11. Inspektor zarządza przeprowadzenie inwentaryzacji, zwracając się z odpowiednim żądaniem do dyrektora (zarządu) przedsiębiorstwa (jednostki). Inwentaryzację przeprowadza się pod nadzorem inspektora.

§ 12. 1. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół. Protokół należy przedstawić kierownikowi jednostki kontrolowanej, a w razie jego nieobecności — zastępcy kierownika lub innej osobie upoważnionej do zastępowania kierownika, a w razie nieobecności tych osób — osobie uczestniczącej przy przeprowadzaniu kontroli.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mają prawo wnieść do protokołu swoje uwagi. O braku uwag należy uczynić wzmiankę w protokole:

3. W razie zabezpieczenia towarów, dokumentów i innych rzeczy, pobierania prób, dokonania oględzin lub przeprowadzania innych dowodów, sporządza się odrębne protokoły. O sporządzeniu odrębnych protokołów z każdej z tych czynności należy uczynić wzmiankę w protokole kontroli.

4. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się kierownikowi jednostki kontrolowanej lub osobie wymienionej w ust. 1. Jeden egzemplarz protokołu przesyła się jednostce nadrzędnej.

§ 13. Jeżeli stwierdzone przez inspektora nieprawidłowości zostały usunięte jeszcze w czasie kontroli, należy uczynić o tym odpowiednią wzmiankę w protokole kontroli.

§ 14. 1. Zarządzenia doraźne, o których mowa w art. 5 ustawy, organ Inspekcji wydaje na piśmie, przysyłając ich kopie do wiadomości jednostce nadrzędnej.

2. Termin na wniesienie odwołania od zarządzenia doraźnego wynosi 3 dni, licząc od dnia doręczenia.

§ 15. Jeżeli w czasie przeprowadzania kontroli ujawniono okoliczności lub fakty, których zbadanie i ocena należy do zakresu działania innych organów kontroli państwowej lub innych organizacji i instytucji — organ prowadzący kontrolę zawiadamia niezwłocznie właściwy organ Inspekcji lub kontroli o tych faktach lub okolicznościach oraz zabezpiecza dowody.

§ 16. 1. Na podstawie wyników kontroli dokonanej w jednostce gospodarki uspołecznionej organy Inspekcji kierują wnioski do jednostki kontrolowanej lub nadrzędnej w zależności od tego, która z nich jest właściwa do realizacji wniosków.

2. Jednostka kontrolowana lub jednostka nadrzędna obowiązane są w terminie określonym we wnioskach ustosunkować się do nich i wydać niezbędne zarządzenia.

3. O wydanych zarządzeniach i o ich wykonaniu jednostka, o której mowa w ust. 1 i 2, zawiadamia organ Inspekcji w terminie określonym we wniosku.

4. W sprawach dotyczących wyników kontroli jednostek gospodarki nie uspołecznionej organy Inspekcji — niezależnie od wniosków kierowanych do jednostek kontrolowanych — kierują wnioski do odpowiedniego organu prezydium terenowo właściwej rady narodowej.

Rozdział 2.

Orzekanie o jakości.

— § 17. Organy Inspekcji dokonują badania jakości towarów, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy albo przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy, z własnej inicjatywy lub na wniosek jednostek gospodarczych.

§ 18. Badanie jakości towarów polega na ustaleniu, czy odpowiadają one wymaganiom określonym w normach lub innych przepisach, oraz określeniu, czy są przydatne do użytku lub przetwórstwa zgodnie z ich przeznaczeniem.

§ 19. Organy Inspekcji wykonują badania jakości towarów przez inspektorów, laboratoria kontrolno-analityczne oraz rzeczoznawców.

§ 20. Badanie jakości towarów odbywać się może na podstawie prób towarów pobranych przez zaprzysiężonych próbobiorców.

§ 21. Zasady, warunki i tryb powoływania oraz zakres działania rzeczoznawców i zaprzysiężonych próbobiorców regulują odrębne przepisy.

§ 22. 1. W razie powzięcia podejrzenia, że środek spożywczy lub używka nie odpowiada obowiązującym warunkom zdrowotnym — organ Inspekcji powiadamia o tym nie-

zwłocznie organ właściwy do wydania orzeczenia o warunkach zdrowotnych tych artykułów, zabezpieczając jednocześnie kwestionowany towar.

2. W razie stwierdzenia w wyniku badania jakości, że towar nie odpowiada wymaganiom norm w stopniu uniemożliwiającym zużycie go zgodnie z przeznaczeniem, organ Inspekcji wydaje orzeczenie o oddaniu do ponownego przerobu lub przeprowadzeniu innych zabiegów mających na celu doprowadzenie towaru do jakości wymaganej w obowiązujących przepisach.

3. Oddanie do przerobu lub przeprowadzenie innych zabiegów można orzec, jeżeli jest to technicznie możliwe i ze względów gospodarczych uzasadnione.

4. Jeżeli badany towar nie może być doprowadzony do jakości umożliwiającej jego zużycie zgodnie z przeznaczeniem i nie przedstawia żadnej wartości gospodarczej, organ Inspekcji wydaje orzeczenie o jego zniszczeniu.

§ 23. Jeżeli w wyniku badań ustalono, że towar nadaje się do użytku, ale przedstawia mniejszą wartość niż deklarowana, organ Inspekcji wydaje orzeczenie o przeklasyfikowaniu albo oddaniu na inne cele uzasadnione właściwościami towaru.

§ 24. Centralny Urząd Jakości i Miar oraz Główny Inspektorat ustalą wypadki, w których informacje o wynikach kontroli jakości towarów przekazywane będą także do organów Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 25. 1. Orzeczenie organu Inspekcji o oddaniu towaru nie odpowiadającego wymaganiom jakościowym do przerobu lub przeznaczeniu na inne cele gospodarcze albo zniszczeniu towaru powinno być uzasadnione. W uzasadnieniu należy podać wyniki badań będących podstawą do wydania orzeczenia.

2. Orzeczenie doręcza się jednostce, w której władaniu znajdują się towary objęte orzeczeniem, a odpisy orzeczeń — jednostce, w której towary są przechowywane.

3. Wyniki analiz laboratoriów organów Inspekcji, stanowiące podstawę do rozliczeń pomiędzy dostawcą a odbiorcą, doręcza się jednostce, na której wniosek została przeprowadzona analiza, a jeżeli wniosek złożyła jednostka niebędąca sprzedawcą towaru — wyniki analiz doręcza się ponadto sprzedawcy.

4. Od orzeczeń i analiz wojewódzkich delegatur Inspekcji służy odwołanie do Głównego Inspektoratu Inspekcji w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia lub analizy.

Przepis końcowy.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 8 sierpnia 1970 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: S. Gucwa

162

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 czerwca 1970 r.

w sprawie przystąpienia Tunezji do Konwencji uzupełniającej Konwencję warszawską o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez osobę inną niż przewoźnik umowy, sporządzonej w Guadalajara dnia 18 września 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XIV ustęp 2 Konwencji uzupełniającej Konwencję warszawską o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez osobę inną niż przewoźnik umowy, sporządzonej w Guadalajara dnia 18 września 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 25, poz. 167), złożony został Rządowi Sta-

nów Zjednoczonych Meksyku dnia 6 maja 1970 r. dokument przystąpienia Tunezji do powyższej konwencji.

Powyższa konwencja wejdzie w życie w stosunku do Tunezji dnia 4 sierpnia 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. Z. Wolniak

163

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 lipca 1970 r.

w sprawie przystąpienia Stanów Zjednoczonych Ameryki do Konwencji o wystawach międzynarodowych, podpisanej w Paryżu dnia 22 listopada 1928 r., zmienionej Protokołami, podpisanymi w Paryżu dnia 10 maja 1948 r. i dnia 16 listopada 1966 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 35 Konwencji o wystawach międzynarodowych, podpisanej w Paryżu dnia 22 listopada 1928 r. (Dz. U. z 1932 r. Nr 84, poz. 728), zmienionej Protokołami, podpisanymi w Paryżu dnia 10 maja 1948 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 14, poz. 76), oraz Protokołami, podpisanymi w Paryżu dnia 16 listopada

1966 r. (Dz. U. z 1968 r. Nr 42, poz. 293), został złożony dnia 24 maja 1968 r. Rządowi Republiki Francuskiej dokument przystąpienia Stanów Zjednoczonych Ameryki do powyższej konwencji zmienionej wymienionymi protokołami.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz